

SAMMENDRAG AF ARTIKLEN

Når dyrlægen skal rådgive om hundeopdræt

– resultater fra en spørgeskemaundersøgelse blandt danske dyrlæger i familiedyrspraksis

Undersøgelsen viser, at danske dyrlæger generelt gerne vil inddrages mere, når der skal træffes beslutninger om avl af hunde, men at området samtidig opleves som konfliktfyldt. De ser positivt på den nye lovgivning og er interesserede i efteruddannelse for at blive bedre rustet til de nye rådgivningsopgaver.

TEKST

**Helle Friis Proschowsky¹,
Minna Kirstine Diemer
Poeschel², Søren Saxmose
Nielsen³, Peter Sandøe⁴ &
Camilla Sichlau Bruun¹**

¹Lektor, dyrlæge, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU

²Dyrlægestuderende, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU

³Professor, dyrlæge, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU

⁴Professor, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab og Institut for Fødevare- og Ressourceøkonomi, KU

Gennem det seneste par årtier har der i Europa været et stigende offentligt fokus på sundhedsmæssige problemstillinger relateret til avl af racehunde. Efter en årrække med forskellige frivillige initiativer fra den organiserede hundeverden er der i Nederlandene, Tyskland og Norge sket en regulering af området.

Herhjemme trådte en ny bekendtgørelse i kraft den 1. juli 2025, hvori der dels reguleres generelle forhold af betydning for avlstævers velfærd og dels stilles racespecifikke krav om screening for arvelige sygdomme. Disse krav gælder for alle hunde af de relevante racer, uafhængigt af om de har en stambog. Som følge heraf er det forventeligt, at dyrlæger i familiedyrspraksis fremover vil skulle løfte nye opgaver inden for avlsrådgivning, og at de generelt vil få flere spørgsmål om avl og opdræt af hunde. For at afdække danske dyrlægers praksis og generelle opfattelser af avlsrådgivning blev der forud for lovens ikrafttræden gennemført en spørgeskemaundersøgelse som del af et veterinært speciale. Spørgeskemaet blev distribueret via sociale medier og blev besvaret af i alt 114 danske dyrlæger i familiedyrspraksis.

Undersøgelsens resultater

Resultaterne viste, at dyrlæger hyppigst rådgav om emner som vaccination, parasitbehandling,

ernæring og neutralisation. Avl og reproduktion blev ikke så ofte bragt op, sandsynligvis fordi det kun er relevant for den begrænsede del af klienterne, som opdrætter hunde. Størstedelen af dyrlægerne ønskede at blive spurgt til råds om avl (79 %), men under halvdelen (44 %) oplevede, at de havde indflydelse på deres klienters beslutninger om avl. Mere end halvdelen (60 %) af dyrlægerne angav, at de sjældent blev involveret, før parringen havde fundet sted, og 81 %

FOTO COLOURBOX

var enige i, at hundeejerne opsøger viden andre steder end hos dyrlægen.

Flertallet af de responderende dyrlægerne (61 %) angav, at de følte sig godt rustet til at vurdere, om en hund overordnet set er et sundt avlsdyr, mens kun et mindretal i samme omfang følte sig fagligt klædt på til at rådgive om specifikke arvelige sygdomme (35 %) eller DNA-tests (18 %). Størstedelen af dyrlægerne (85 %) gav udtryk for, at der er behov for efteruddannelse på området, og godt halvdelen (53 %) angav, at de sandsynligvis ville deltage, hvis en sådan efteruddannelse blev udbudt.

Familiedyrsdyrlægens klienter ser ofte deres hund som et medlem af familien, og rollen som rådgiver er dermed forskellig fra produktionsdyrsdyrlægens. Hele 89 % af dyrlægerne i undersøgelsen var enige i, at rådgivning om avl kan være konfliktfyldt, og halvdelen havde oplevet at komme i klemme mellem klientens forventninger og deres egen faglige vurdering. På trods af de poten-

tielle konflikter angav meget få dyrlæger (14 %), at risikoen for at miste kunder påvirkede deres rådgivning om avl.

Størstedelen af dyrlægerne (94 %) var enige i, at det er deres ansvar at fraråde avl på hunde med arvelige lidelser. Det var dog under halvdelen (47 %), der mente, at det på et overordnet plan er dyrlægers ansvar at fremme sund hundeeavl. De praktiserende dyrlægers fokus er sandsynligvis i højere grad på den enkelte hund end på den danske hundepopulation som helhed.

Samtidig er dyrlægerne positivt stemt over for den nye lovgivning på området. Knap tre fjerdedele af dyrlægerne (72 %) var enige i, at lovgivningen vil fremme sundheden hos hunde, og 75 % angav, at loven vil medføre nye opgaver og placere et større ansvar hos dem. Et stort flertal (87 %) var enige i, at lovgivningen kan være en støtte for dem, når de skal fraråde brugen af uegnede hunde til avl, ligesom (83 %) var enige i, at det vil være relevant at udarbejde en Fit to

Breed model, svarende til den, der findes i England og Wales.

Undersøgelsen giver et indblik i danske dyrlægers syn på avlsrådgivning. Der skal dog tages forbehold for det relativt lave antal respondenter samt det faktum, at spørgeskemaet blev delt via sociale medier, hvor dyrlæger med særlig interesse for emnet vil være mest tilbøjelige til at deltage. ■

Læs artiklen
i fuld længde på
dvt.ddd.dk

Nu er det muligt at søge midler fra Agria og Svensk Kennelklubs Forskningsfond for 2027

Er du forsker og arbejder med hunde, katte eller mindre selskabsdyr? Så er det nu, du kan søge midler fra Agria og Svensk Kennelklubs Forskningsfond.

Vi modtager ansøgninger inden for veterinærmedicin, genetik, etologi og selskabsdyrs rolle i samfundet. De projekter, vi udvælger, skal kunne anvendes i praksis, bidrage til øget dyrevelfærd eller skabe større forståelse for dyrenes betydning.

Ansøgningsperiode i 2026:

1. april – 30. april kl. 15.00.

For mere information og mulighed for at indsende din ansøgning – besøg vores hjemmeside: www.hundforskning.se

**Forskningsfond
Agria & SKK**

